

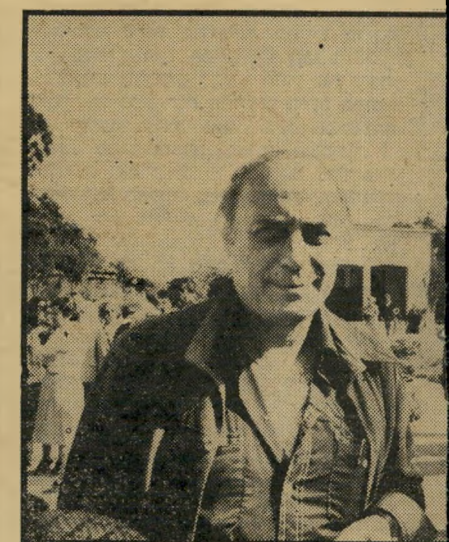

לסיבה האחרונה

היה להתפאר בחוגי חברים בינלאומי, ה' נמנה עם חוגי הסילון. הוא היה ידידם האישי של המיליונר הבריטי צ'ארלס קלור ושל הנסיכה האיראנית סוראיה, אשתו לשעבר של השאה האיראני. הוא סעד על שולחנו של הנרי פורד, ועמד לשאת לאשה נסיכה איטלקיה, שד'ם כחול זורם ב' עורקיה. הוא היה הראשון בתל-אביב ש' העז ללבוש פרווה, הראשון שהעז בגלוי (המשך בעמוד 32)

מזוייף. מה שהיה בו, היה אמיתי. סיפר איש-עסקים ישראלי מופתע: „הזדמנתי למלון פאלאס בסן-מוריץ, בשווייץ, שהוא אולי המלון היקר והיוקרתי ביותר ב' אירופה כולה. שאלתי בצחוק את השוער אם הוא מכיר את מר פוקה הירש. הוא השיב בכבוד רב: „בוודאי, מר פוקה נמצא כאן לעיתים קרובות, הוא אדון מכובר מאד.“ הוא היה האורח הישראלי היחידי שיכול

ומדוריה-חברה, אורח-קבוע בכל מסיבה חברתית חשובה, דמות ידועה במועדוני-הלילה. קוראי הרכילות חשבוהו, לא פעם, ל' „פוגי“, אדם בעל חזות מזויפת, מין העתק ישראלי מצחיק של אישה-עולם-הגדול. כך גם הוא בפארודיות שנכתבו עליו, כמו הקטע הסאטירי של זיוה יריב, שהוצג פעמים רבות בהצלחה על-ידי גדי יגיל. אך פוקה, כפי שקראו לו הכל, לא היה

ורח (ימין) והאדריכל דב סגל (משמאל). היו בין להיפרד מפוקה בדרכו האחרונה. פוקה נהג שייקה נימנה על מעט העיתונאים שזכו להיות גנת האופנה לולה בר ובעלה בהלווייה.

סמי ודוד, בני אחיו המנוח, שהשמועה טוענת כי הם אלה שיירשו את כל רכושו הרב, למרות שסוכנויות-הנשק אותו ייצגו פוקה בישראל, ומהן עשה את הונן, נלקחו ממנו.

לבט אחרון על פוקה מעיפים אחיו הארי הדומה לו דימיון ניכר שבא במיוחד מאנגליה, אשת אחיו המנוח. משמאל: התאומים